

Gerli og Torben Larsen.

VORES KÆRLIGHED KAN KLARE ALT

Da døden kom tæt på, oplevede Gerli og Torben, hvor stærk deres kærlighed er. Det gjorde de også, da de endelig var sygdomsfri, for livet var ikke som før. I dobbeltsengen havde de fået et problem, som kun de færreste taler åbent om.

Af Karin Heurlin
Foto: Gregers Overvad
kh@udeoghjemme.dk

Gerli troede, at det hele var slut. At hun på et øjeblik havde mistet den mand, hun elskede. Ham, hun havde mødt som 51-årig, da hendes veninde puffede til hende og

fik hende til at oprette en profil på en datingside.

Torben var den første, der skrev til hende, og den første, hun mødtes med på en date.

Gerli behøvede ikke møde andre. Torben var den rette. Det mærkede hun ikke bare, da nyforelskelsen spirede og gjorde alting let. Hun mærkede det endnu mere, da hun

Fortsættes næste side

Tatoveringen symboliserer Gerli og Torbens kærlighed.

- Jeg vil altid have den der forbandede sten i rygsækken. Bare jeg får lidt ondt i hovedet eller maven, tror jeg, sygdommen er kommet tilbage, erkender Gerli.

kendte, hilste ikke på mig, når vi mødtes på gaden. Måske kunne de ikke genkende mig. Eller måske vidste de bare ikke, hvad de skulle sige, siger Gerli, som også undrede sig over, hvordan nogle af deres venner kunne ringe til Torben, når de havde inviteret dem til middag.

- Hvordan ser Gerli ud, når vi kommer? spurgte de. Gerli ryster på hovedet ved tanken.

- Det var jo ikke pest, jeg havde.

Det gjorde ondt, at folk tog afstand. Også selv om afstanden nok mest skyldes uvidenhed og usikkerhed. Det er svært at vide, hvordan man skal reagere, når en dødelig sygdom rammer i omgangskredsen. I hvert fald når man ikke selv har prøvet at være den, der bliver ramt.

Det har Gerli, og i dag ved hun også, hvad man har mest brug for, når man bliver syg, og ens normale hverdag og overskud smuldrer.

- Jeg fik tilsendt så mange blomster. Jeg elsker normalt blomster, men kunne de dog ikke bare have sendt en skål frikadeller. Eller ringet og sagt: "Kommer I ikke og spiser med i aften?", siger Gerli, som lige for tiden har en bekendt, der også er blevet ramt af kræft.

Gerli har aldrig sendt hende blomster. Til gengæld ringer hun ofte og spørger: Har du et gulv, der skal vaskes? Eller: Skal du have noget med fra Brugsen?

Generende bivirkning

I dag er Gerli nemlig hende med overskuddet. Hun fik sin sidste strålebehandling den 23. december 2011 og kunne så "vende tilbage til livet", som man siger. Det udtryk vil Gerli dog ikke bruge, for det var nemlig et meget anderledes liv, hun kom tilbage til.

- Jeg vil altid have den der forbandede sten i rygsækken. Bare jeg får lidt ondt i hovedet eller maven,

Fortsættes næste side

blev ramt af brystkræft for seks år siden. Han var der utværligt til alle lægesamtaler, til alle behandlinger, og når hun blev sulten, men hverken havde lyst til det ene eller det andet, så var han der også.

Gerli var stadig i behandling og havde lige fået stråler, da alting ændrede sig den 10. december, mens parret sad og spiste aftensmad.

Pludselig udbrod Torben nogle uhyggelige lyde, mens han tog sig til brystet. Så faldt han sammen over bordet med en blodprop.

Gerli havde i mere end et halvt år kæmpet for sit eget liv. Nu kæmpede hun for Torbens midt i spisestuen.

Med alarmcentralen i røret prøvede hun at følge deres instrukser. Hun skulle holde

Torben oppe, indtil ambulancen kom, for hvis han faldt sammen, kunne blodproppen sætte sig fast. Gerli brugte de sidste af de kræfter, som hendes egen sygdom endnu ikke havde tappet hende for, og endelig kom ambulancefolkene og tog over.

Hårdt for Torben

Torben blev reddet og kom sig efterfølgende efter en operation.

Selv fik Gerli også de sidste strålebehandlinger og blev erklæret rask måneden efter, men chokket den 10. december vil altid sidde i hende. Ligesom en nagende tanke om, hvorfor Torben faldt om med en blodprop den dag.

- Det er selvfølgelig ikke noget, jeg kan bevise, men jeg tror alligevel, det har noget med min sygdom at gøre. Det var meget hårdt for ham. Torben havde et fuldtidsjob samtidig med, at han altid var der for mig, uanset hvad jeg skulle. Han kørte og kørte. Om jeg så skulle til behandling på Nordsjælland eller til akupunktur på Sydfyn, siger 64-årige Gerli Larsen, som også havde Torben ved sin side til den allerførste samtale, hvor hun fik beskeden om, at hun havde brystkræft.

Og fra det møde gik det stærkt.

Gerli kom i kemo, og efter den første behandling havde hun inviteret sin datter og en veninde til middag.

Under middagen strøg Gerli en hånd gennem pandehåret, og pludselig blev der meget stille omkring bordet. Gerli sad nemlig med en håndfuld hår i hånden.

- Der gik et gys gennem os alle sammen, og jeg tror, alle hurtigt blev ret mætte, husker Gerli, som næste dag satte sig foran et vindue med blikket rettet mod haven. Imens stod Torben bag hende og udførte det arbejde, som hele familien havde gruet for. Han fjernede al Gerlis kraftige hår.

- Jeg kunne ikke se mig selv. Jeg kunne bare se en masse hår på gulvet.

Det var jo ikke pest

Gerli så selvfølgelig sig selv i spejlet bagefter. Chokket var ikke så stort som frygtet, og hun lærte hurtigt at leve med sit nye ydre og kom aldrig til at bruge de to parykker, som hun ellers havde købt. Også Torben kunne lide sin kone præcis, som hun var.

Det var værre med omgivelserne.

- Flere mennesker, jeg

- Jeg er nærmest som en 18-årig igen, ler Gerli, hvis slimhinder i skeden var helt udtørrede efter kemobehandlingerne, og som nu er "vakt" til live efter laserbehandlingen.

Vi skal være gode ved os selv

Fortsat fra forrige side

tror jeg, sygdommen er kommet tilbage.

Gerli føler, at der er en forventning om, at man udelukkende skal være glad og taknemmelig, når man er blevet helbredt for kræft. Men selv om hun selvfølgelig var lykkelig for at overleve, så var der alligevel nogle bivirkninger efter behandlingen, som generede hende voldsomt. Bivirkninger, som kun de færreste taler om, fordi de sidder lige under bæltet.

- Mine slimhinder i skeden var helt udtørrede, og det var meget smertefuldt at være sammen med min mand. Man kan selvfølgelig bruge en masse cremer, men det er ikke det samme. Jeg ved, at det er et stort tabu. Sådan noget taler kvinder ikke om, for de vil jo helst have, det hele er så pænt og perfekt. Men det var altså et problem, fortæller Gerli ærligt.

For hende var det ikke nok at overleve. Hun ville også have et godt liv i soveværelset, så da hendes læge foreslog laserbehandlingen MonaLisa Touch, sagde hun ja til at prøve.

Gerli fik fire laserbehand-

linger, som skulle give hende en naturlig fugtbalance i skeden. Denne gang var Torben dog ikke med under behandlingen. Han ventede på ventetiden værd.

- Det har simpelthen hjulpet mig så godt. Jeg er nærmest som en 18-årig igen, griner Gerli med let røde kinder og kigger på Torben.

Gør alt sammen

Hun er dybt taknemmelig for, at han stadig sidder der lige ved siden af hende. Han kunne være død den decem-beraften, han faldt sammen ved spisebordet. Eller han kunne være trukket sig ud af ægteskabet under Gerlis sygdom, hvor hun bestemte ikke var sig selv. Den slags tager hårdt på parforholdet.

- Jeg har sagt til Torben, at hvis jeg havde været ham, var jeg løbet væk, så hurtigt jeg kunne. Jeg har godt nok været urimelig mange gang.

Torben er aldrig løbet nogen steder. Det er Gerli heller ikke. Faktisk vil de to helst være sammen hele tiden.

- Folk spørger os: Kan I overhovedet gøre noget hver for sig? smiler Gerli og ind-

rommer, at det er et meget godt spørgsmål. Parret foretager sig nemlig stort set alt sammen. Handler, dyrker sport, køber tøj og går ture.

- Vi keder os aldrig i hinandens selskab. Hvis vi ikke kan finde på noget at snakke om, så kan vi altid skændes lidt.

Skænderier er der dog ikke mange af. Parret er nemlig rørende enige om, hvordan livet skal leves. Ikke

mindst efter de begge har været tæt på at miste det.

- Vi har lært, at vi skal være gode ved os selv, mens vi lever. En god bøn og et glas rødvin behøver ikke kun være om lørdagen. Det kan lige så godt være om tirsdagen. Og det nytter heller ikke at gå og gemme en ny bluse inde i skabet. Man kan lige så godt tage den på med det samme.

DET ER MONALISA TOUCH

MonaLisa Touch er en laserbehandling mod tørre og sarte slimhinder i skeden. Strålerne gør, at blodgennemstrømningen øges i vævet. Et vellykket resultat kræver typisk tre behandlinger og koster cirka 15.000 kroner på en af landets syv klinikker, som tilbyder behandlingen. Speciallæge i gynækologi Lisbeth Elvig har givet laserbehandlingen til patienter siden 2016, hvor den blev godkendt i Danmark.

- Behandlingen har en rigtig god effekt, men det afhænger selvfølgelig af, hvilket udgangspunkt man kommer med, siger Lisbeth Elvig, som oplever, at tørhed i skeden er et stort tabu, selv om mange kvinder bliver ramt både i for-

bindelse med overgangsalderen og efter et brystkræftforløb.

- Det er stadig svært at tale om, og de fleste fortæller det måske kun til den nærmeste veninde. Men til undskyld sig også med, at det er naturligt, at sexlivet holder op. Men det er da ærgerligt, for det er jo en vigtig del af parforholdet, siger Lisbeth Elvig og understreger, at det kræver en ekstra indsats at få et aktivt sexliv igen, hvis det har været sat på pause længe.

- Man skal helst fange det, inden det bliver for slemt. Hvis man ikke har været sammen med sin partner i flere år, kræver det en ekstra indsats at sætte i gang igen. Så bliver det en ond cirkel.